

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 13/13

Luksemburg, 7 lutego 2013 r.

Wyrok w sprawie C-68/12

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky / Slovenská sporiteľňa a.s.

Kartel mający na celu wykluczenie konkurenta z rynku jest niezgodny z regułami konkurencji, nawet jeśli ten konkurent prowadzi na rynku działalność niezgodną z prawem

Reguły konkurencji mają bowiem na celu ochronę nie tylko tego konkurenta, lecz również struktury rynku, a zatem – konkurencji jako takiej

W 2009 r. organ ochrony konkurencji Republiki Słowackiej stwierdził, że trzy duże słowackie banki, a mianowicie Slovenská sporiteľňa a.s., Československá obchodná banka a.s. i Všeobecná úverová banka a.s. naruszyły reguły konkurencji Unii. Postanowiły one bowiem rozwiązać w sposób skoordynowany umowy rachunków bieżących czeskiego przedsiębiorstwa Akcenta CZ oraz nie zawierać nowych umów z tą spółką. Spółka ta jest niebędącym bankiem podmiotem świadczącym usługi polegające na dokonywaniu dewizowych operacji bezgotówkowych¹. Aby móc prowadzić swą działalność, na którą składają się: przekazywanie walut z zagranicy i za granicę, w tym dla swych klientów na Słowacji, musi ona zatem mieć otwarte w bankach rachunki bieżące. Zdaniem organu ochrony konkurencji te trzy banki zawarły to porozumienie z powodu ich niezadowolenia ze spadku zysków wynikającego z działalności spółki Akcenta uznanej za świadczącego usługi ich klientom konkurenta.

Słowacki organ ochrony konkurencji nałożył na spółkę Československá obchodná banka a.s. (3 183 427 EUR), na spółkę Slovenská sporiteľňa (3 197 912 EUR) oraz na spółkę Všeobecná úverová banka a.s. (3 810 461 EUR) grzywny za naruszenie prawa konkurencji.

Jeden z banków – Slovenská sporiteľňa – wniósł na nakładającą na bank grzywnę decyzję tego organu krajowego skargę do sądu. Bank ten twierdzi, że nie naruszył reguł konkurencji, ponieważ spółka Akcenta nie może być uznana za jego konkurenta. Zdaniem tego banku, czeskie przedsiębiorstwo, ze względu na to, że nie posiadało wymaganego przez przepisy krajowe pozwolenia na prowadzenie swej działalności, działało na rynku słowackim niezgodnie z prawem.

Najwyższy sąd Slovenskej republiky (sąd najwyższy Republiki Słowackiej), przed którym toczy się spór, zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy okoliczność, że konkurent poszkodowany w wyniku kartelu prowadzi na danym rynku niezgodną z prawem działalność, ma w świetle prawa znaczenie dla oceny kartelu.

Trybunał przypomniał w swym wyroku, że, jeżeli celem porozumienia jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji, uwzględnienie konkretnego wpływu porozumienia na konkurencję nie jest konieczne do tego, aby ustalić to, czy ma ono niezgodny z prawem charakter. Trybunał wyjaśnił również, że reguły konkurencji Unii mają na celu ochronę nie tylko bezpośrednich interesów konsumentów, lecz również struktury rynku i w ten sposób – konkurencji jako takiej.

W niniejszej sprawie Trybunał stwierdził, że celem rozpatrywanego kartelu było w szczególności ograniczenie konkurencji. W konsekwencji okoliczność, że **spółka Akcenta prowadziła na rynku słowackim działalność, której zarzucana jest niezgodność z prawem, nie ma znaczenia dla ustalenia tego, czy przesłanki naruszenia reguł konkurencji zostały spełnione**. Ponadto

¹ Transakcje przeliczeń walutowych przez zapis na rachunku dewizowym.

Trybunał podkreślił, że to do organów władzy publicznej – a nie do prywatnych przedsiębiorstw lub ich związków – należy zapewnienie przestrzegania reguł konkurencji.

Co więcej, Trybunał zaznaczył, że bank Slovenská sporiteľňa nie może zostać zwolniony z odpowiedzialności za uczestnictwo w kartelu ze względu na to, że jego podwładny, który wziął udział w spotkaniu, na którym zawarto antykonkurencyjne porozumienie, nie miał upoważnienia w tym zakresie. W tym kontekście Trybunał przypomniał bowiem, że uczestnictwo w niezgodnych z prawem kartelach stanowi najczęściej potajemną działalność, która nie podlega formalnym uregulowaniom. Rzadko kiedy przedstawiciel przedsiębiorstwa bierze zatem udział w zebraniu, posiadając upoważnienie do popełnienia naruszenia.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793